

[Edvard Sørensen.]

fik det Indtryk, at Ministeren gjorde det til en Betingelse, at man samtidig fik gennemført de Forslag, der i Øjeblikket ligger i en Kommission. Ministeren udtalte, at Forslagene i de sidste Par Maaneder havde ligget til Drøftelse i Partierne og endnu ikke var kommet tilbage. Hvis dette er rigtigt, hvad det formodentlig maa være, kunde det tyde paa, at der ikke i Partierne er særlig Enighed om Grundlaget for Kommissionsarbejdet, og at man derfor maa befrygte, at vi ikke faar disse Love igennem i Aar. Jeg vil derfor gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Minister: Hvordan er Ministerens Stilling til Afløsning af Bropengene ved Limfjordsbroen, hvis Kommissionen ikke bliver færdig med sit Arbejde, eller hvis Lovene ikke kan samle et Flertal her paa Rigsdagen?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har Ordet for en kort Bemærkning.

Ole Bjørn Kraft: Jeg vil gerne takke Ministeren, fordi han ved denne Lejlighed bekræftede det Løfte, som han afgav under Finanslovbehandlingen 1932—33 om, at det var hans Hensigt samtidig med, at Lillebæltsbroen blev afgiftsfri, ogsaa at gøre Broen over Limfjorden afgiftsfri. Denne Udtalelse blev fremsat i Overensstemmelse med et Standpunkt, Ministeren ogsaa tidligere havde indtaget. Ministeren har ved gentagne Lejligheder vist stor Interesse for dette Spørgsmaal, og der blev ikke dengang til Udtalelsen knyttet nogen som helst Bemærkning om, at Spørgsmaalet skulde løses sammen med andre Problemer. Jeg vil derfor beklage, hvis Ministeren nu er naaet til det Standpunkt, at det ikke vil være muligt at løse Spørgsmaalet om Limfjordsbroens Afgiftsfrihed undtagen i Forbindelse med det Lovkompleks, Ministeren for Tiden lader forberede i en Kommission. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har naturligvis fuldstændig Ret i, at man paa ingen Maade ved, naar dette kan naa frem til Realisation her i Salen. Det eneste rimelige vil være, efter hele den Stilling, der tidligere er indtaget, og efter den Velvilje, der fra de forskellige Partiers Side er vist over for Spørgsmaalet, at man søger disse to Broafgiftsspørgsmaal løst i Fællesskab nu ved Gennemførelsen af Loven om Lillebæltsbroen, og jeg vil meget henstille, at man fra Ministerens og Rigsdagens Side virker i denne Retning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Viggo Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Viggo Hansen: Jeg takker den højtærede Minister for Besvarelsen af mit Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen fandt sig foranlediget til at minde om min Afstemning i sin Tid i Brospørgsmaalet. Er det ærede Medlem af den Mening, at man ved ikke at have stemt for Broen har fraskrevet sig Retten til overhovedet at deltage i nogen Diskussion om fremtidige Forhold vedrørende Broen? Hvis det er det ærede Medlems Mening, skulde man maaske ogsaa have frasagt sig Retten til at færdes over Lillebæltsbroen.

Vagn Bro: Jeg takker den højtærede Minister for de Bemærkninger, han har fremsat.

Den højtærede Minister brugte det Udtryk, at vi maa finde en Ordning med Hensyn til Limfjordsbroen. Jeg vilde finde det rimeligt, at vi fik Lejlighed til at drøfte det Spørgsmaal sammen med dette Lovforslag, og jeg skal derfor tillade mig, hvis det ikke sker fra Regeringspartierne Side, at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg. Lige saa festlig Dagen i Dag er, fordi Rigsdagen har givet sin Tilslutning til Ministerens Lovforslag, lige saa festlig kunde den Dag blive, da der til Lovforslaget blev gjort en Tilføjelse om Afgiftsfrihed ogsaa for Limfjordsbroen. Jeg gaar ud fra, at dette vil kunne gøres uden paa nogen Maade at forhale det foreliggende Lovforslag. Om det er der Enighed, det kan vedtages med Dags Varsel, der er ikke Skygge af Tvivl om, at dette Lovforslag kan ligge rede den Dag, vi kan køre over Lillebæltsbroen. Det fremsatte Ønske deles af alle, og det var derfor rigtigt at søge at finde frem til en Ordning, som ogsaa den højtærede Minister finder er den rigtige.

Maa jeg lige dertil føje, at jeg takker Ministeren for Udtalelserne om Flyvningen, og jeg takker navnlig for den Begrundelse, den højtærede Minister gav for sin Tilbageholdenhed, nemlig den mægtige Udvikling. Jeg forstaar altsaa, at i, at Udviklingen er mægtig, er vi ganske enige. Men netop derfor er det, at jeg tillader mig at henstille, at man med denne mægtige Udvikling for Øje ikke med Hensyn til andre Trafikgrene foretager saadanne Ting, at man senere maa sige: Ja, nu har vi disse Ting, og derfor maa vi stille os hindrende i Vejen for det